RIDDER KUNST

Dirk Nielandt
Marjolein Pottie

Dit is een gloednieuw verhaal over ‘Muis en Draak’, naar aanleiding van de Jeugdboekenmaand ‘Wat doet kunst?’

Opgelet: Als Dirk of Marjolein tijdens de Jeugdboekenmaand naar jouw klas komen, zullen zij werken met dit verhaal. Lees dit dus nog niet voor in jouw klas.

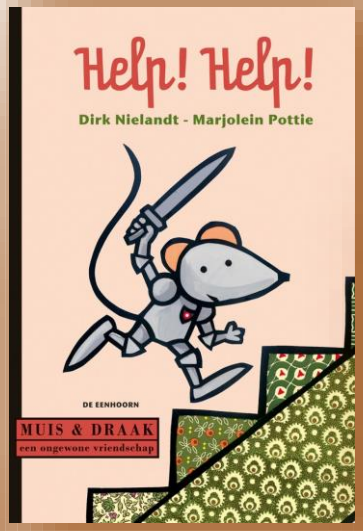

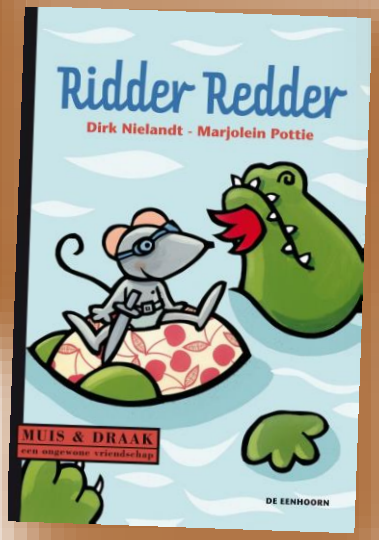

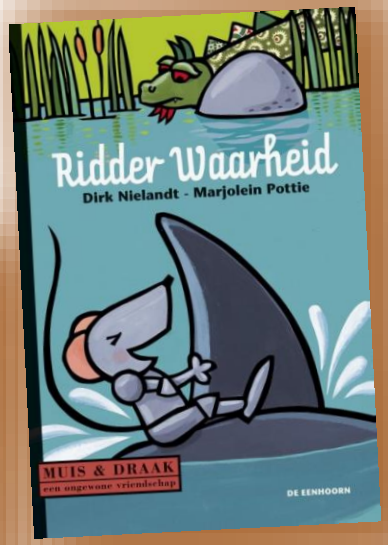

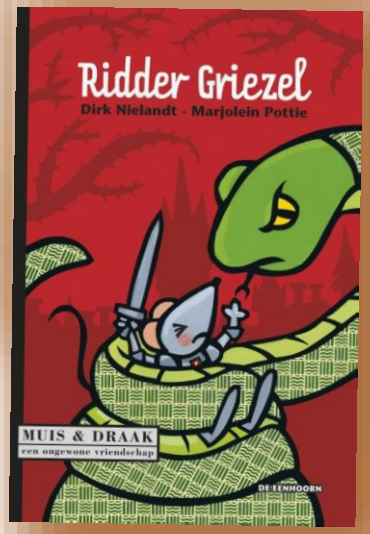

Muis en Draak zijn beste vriendinnen.
Ze zijn op visite bij Prins.
Ze nemen alle drie een slokje van hun
citroenthee.
‘Lekker,’ zegt Draak.
‘Vies,’ zegt Muis.
‘Doe niet zo onbeleefd,’ zegt Draak.
‘Ik ben niet onbeleefd,’ zegt Muis.
‘Ik ben gewoon eerlijk.’

Zo is Muis.
Ze is altijd eerlijk.
Soms te eerlijk, vindt Draak.
Maar Muis vindt dat onzin.
Ze vindt dat je nooit te eerlijk kan zijn.
De waarheid moet volgens haar gezegd worden,
want Ridders zeggen altijd de waarheid
en Ridder Muis draagt een harnas,
ze heeft een zwaard, dus ze is een ridder.

‘Dat portret aan de muur vind ik ook lelijk,’ zegt Muis.
Er hangt een schilderij van Prins.
‘Vind je mij lelijk?’ vraagt Prins geschrokken.

‘Nee, maar dat portret wel.
Het lijkt ook helemaal niet op jou.
Zoiets kan ik ook tekenen.’

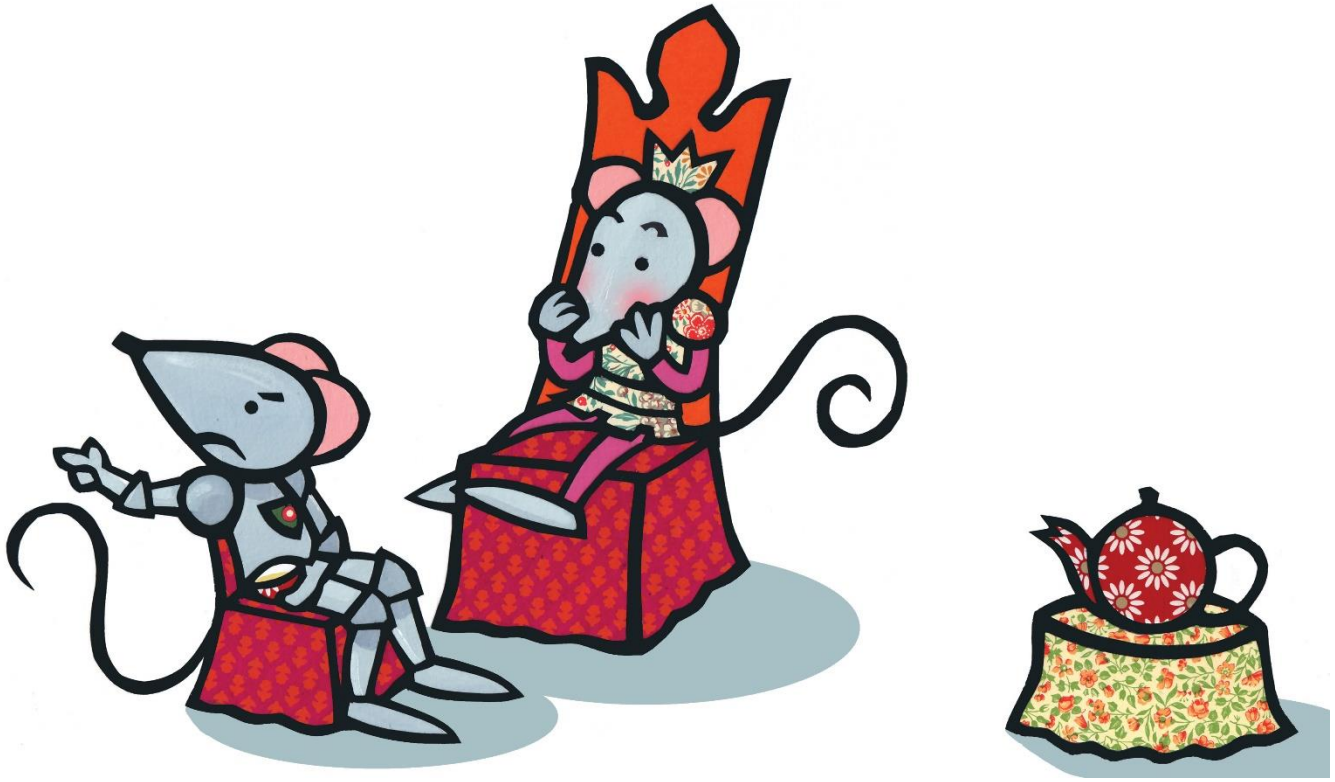

‘Dat is kunst,’ zegt Draak.
‘Kunst of geen kunst: het is lelijk.’
‘Dat mag je vinden.
Dat is smaak,’ zegt Draak.
‘Belachelijk!
Ik eet dat portret toch niet op.
Ik ben niet gek.’
‘Met smaak bedoel ik niet letterlijk wat je in je mond proeft.
Met smaak bedoel ik dat je iets moois kan vinden of lelijk of watdanook.
Zoals met muziek.
Niet iedereen houdt van dezelfde liedjes.
Met dit portret is het net zo.
Sommigen vinden het heel mooi.
Anderen vinden het lelijk.
Iedereen mag ervan vinden wat hij of zij wil.’
‘Natuurlijk mag ik ervan vinden wat ik wil,’ zegt Muis boos.
‘Ik mag altijd vinden wat ik wil.
Ik vind het lelijk.’

‘Wie wil mij vinden?’ vraagt Prins.
‘Ik wil graag verstoppertje spelen.’
‘Leuk,’ zegt Muis.
‘Maar wel een beetje saai, want ik win altijd.’
‘Ik kan me heel goed verstoppen hoor,’ zegt Prins.
‘Ik ken de allerbeste verstopplaatsjes in mijn kasteel.
Je vindt me nooit.’
‘Ik vind iedereen.
Ga je maar verstoppen.
Acht, negen, tien, wie niet weg is, is gezien.’
Prins rent snel weg.
Muis en Draak blijven staan.
‘Ga jij je niet verstoppen?’ vraagt Muis aan Draak.
‘Nee, want je vindt mij altijd zo snel.’
‘Ik kan er ook niks aan doen dat ik steengoed ben,’ zegt Muis.

Dan kijkt ze weer naar het portret van Prins en schudt haar hoofd.
‘Dat is toch al te gek,’ zegt ze met een zucht.
‘Ik herken niet eens de mond of de neus.
Zijn dat de ogen?
Of dat?’
Ze wijst naar een vlek op het schilderij.
‘Wat?’ vraagt Draak.
Muis kan er niet bij, dus ze neemt haar zwaard om naar de plek te wijzen die ze bedoelt, maar wanneer ze haar zwaard uitsteekt, raakt de punt per ongeluk het schilderij en valt het met een doffe klap op de grond.

Draak schrikt.
Ze raapt het schilderij op
en schrikt nog harder wanneer ze ernaar kijkt.

‘Wat is dat?’ roept ze geschrokken uit.
‘Dat vraag ik me al de hele tijd af,’ antwoordt Muis.
‘Kijk!’ zegt Draak.

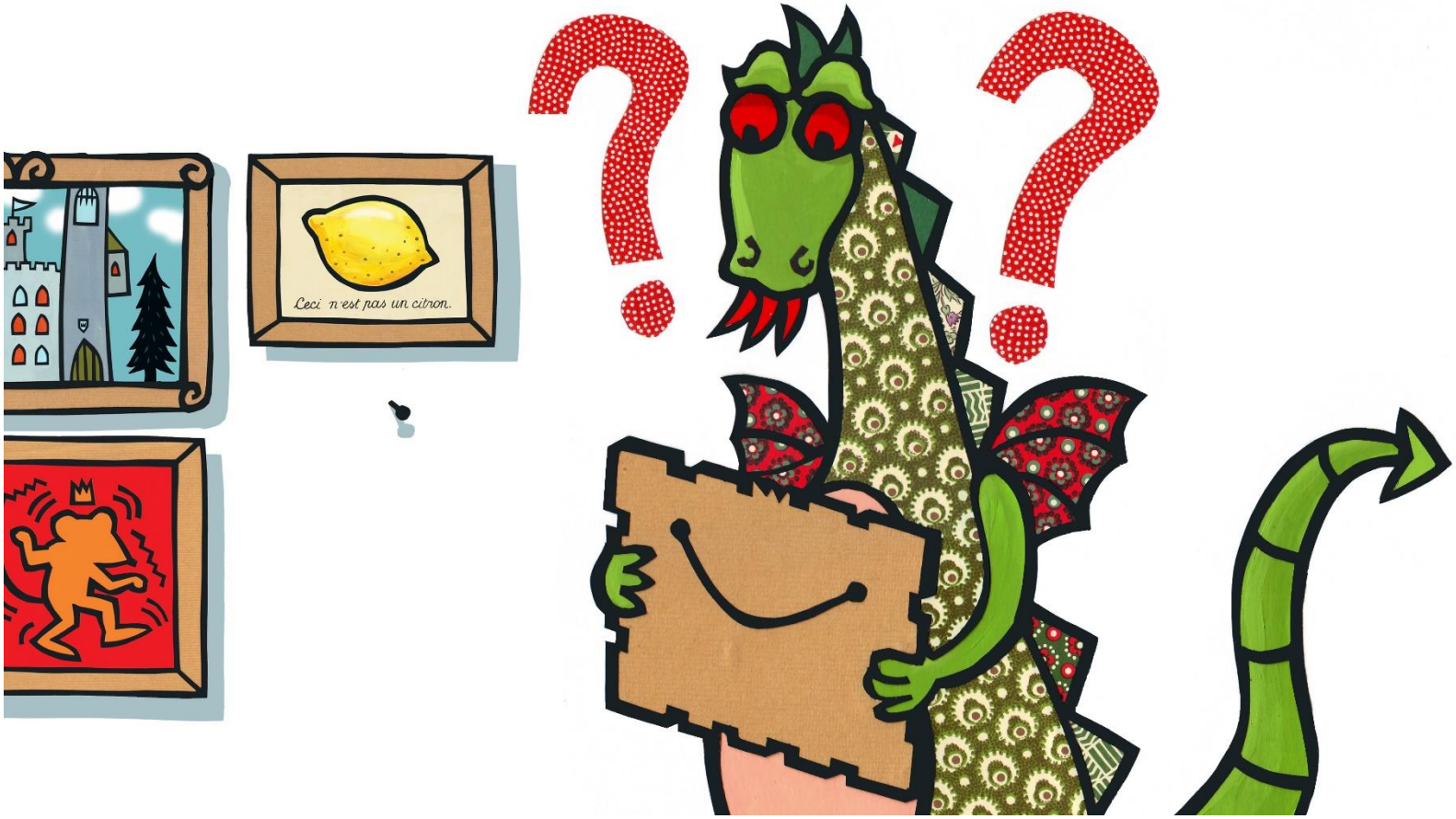

Ze toont het schilderij en nu ziet Muis ook wat Draak bedoelt.
Het schilderij is één grote vlek geworden.
Alle kleuren vloeien in elkaar.
Alsof er iemand een glas water over de verf heeft gegoten.
‘Het lijkt wel of…
Is het soms in een plas gevallen?’ vraagt Draak verbaasd.
‘Of misschien thee?’ vraagt Muis.
Draak kijkt haar verwijtend aan.
‘Heb jij je kopje thee…?’
‘Ik zei toch dat ik de thee vies vond, dus ik dacht: niemand merkt er iets van als ik het kopje leeggiet in dit hoekje.’
‘Waarom liet je het niet gewoon staan als je het zo vies vond?’ vraagt Draak.
‘Omdat dat onbeleefd is,’ zegt Muis.
Draak zucht.
‘Het hele schilderij is verknoeid.’
‘Ik vind het wel mooi zo,’ zegt Muis.
‘Echt?’ vraagt Draak verbaasd.
‘Ja.
Het is kunst.
Je herkent er Prins niet op, maar dat deed ik toch al niet.
Het leek een knoeiboel en nu lijkt het ook een knoeiboel.
Maar ik vind deze mooier.
En dat het schilderij naar citroen ruikt, vind ik pas echt kunst!’
‘Misschien heb je wel gelijk…’ zegt Draak aarzelend.
‘Natuurlijk heb ik gelijk!’ zegt Muis.
Draak hangt het schilderij terug en kijkt er naar.
‘Mooi,’ knikt ze.
‘Ja, best wel,’ beaamt Muis.
‘Waarom zoeken jullie me niet?’ klinkt het plots.

‘GEZIEN!’ roept Muis.
Ze wijst naar Prins die in de deuropening staat.
‘Dat is niet eerlijk,’ zegt Prins.
‘Ik ben zelf uit mijn schuilplaats gekomen.’
‘Dan snap je de spelregels van verstoppertje niet,’ zegt Muis.
‘De bedoeling van verstoppertje is dat wij je zoeken en dan vinden, niet dat je zelf tevoorschijn komt.’
‘Maar het duurde zo lang.
Dat was saai.’
‘Ik zei toch dat het saai is om verstoppertje met mij te spelen.
Ik vind altijd iedereen.
Wat vind je trouwens van dit schilderij?’ vraagt Muis terwijl ze naar het portret aan de muur wijst.

‘Ik vind het wel mooi,’ zegt Prins.
‘Dat is smaak natuurlijk,’ zegt Muis,
‘maar ik vind het ook mooi.
En het smaakt naar citroenthee.
Dat vind je toch lekker hè?’
‘Ja, heel lekker,’ antwoordt Prins.
‘Smaken verschillen,’ zegt Muis.
‘En dat is maar goed ook!
Anders zou het wel erg saai zijn
allemaal.
En kunst is niet saai.
Nooit!’